

Den Kamp, der skal føres ved det kommende Landstingsvalg, staar i første Række om, hvorvidt vort Land indtil 1939 skal gives til Pris for et ensidigt Fagforeningsstyre som det, Ministeriet Stauning er Udtryk for. Allerede forud for sidste Landstingsvalg i 1932 erklærede man aabent fra socialistisk Side, at hvis Regeringspartierne erobrede Flertallet, saa blev det de 1100 Fagforeninger, der kom til at bestemme, hvad der skulde være Lov og Ret her i Landet. Dengang sagde Vælgerne Nej; men denne Gang er Faren større. Flyttes der blot 3 Mandater fra Oppositionen til Regeringspartierne, har Ministeriet Stauning Magt til at fuldføre den Omdannelse af vort Samfund i socialistisk Retning, som allerede i Kraft af den hidtil førte økonomiske Politik er langt fremskreden.

De Radikale har hverken Evne eller Vilje til at hindre denne Udvikling. De har paa alle betydende Omraader forraadt den borgerlige Liberalisme, hvorefter de er rundet. I den økonomiske Politik har de prisgivet Erhvervsfrihedens Grundsætninger til Fordel for den gennemførte Statskontrol. Den frie Omsætnings Princip er erstattet med den mest ondartede Form for protektionistisk Varefordyrelse, der findes, nemlig den vilkaarlige Bevillings-Beskyttelse, dobbelt farlig, fordi den ikke blot ophæver Erhvervenes Ligestilling, men ogsaa afskaffer de enkelte Borgeres Lighed for Loven og giver dem til Pris for et ukontrolleret Kontorstyres Vilkaarlighed efter de bedste Mønstre fra diktaturstyrede Lande. — Socialt har Radikalismen gjort Knæfald for den demoraliserende Understøttelseslovgivning, som Fagforeningerne har fremtvunget, og som er Socialismens Kvaksalvermiddel i Modsætning til den sunde Erhvervspolitik, der er uforenelig med Statssocialismens Maal. Radikalismen har under det socialistiske Overherredømme endog vist sig parat til at ofre sin egen Mærkesag, den upartiske Voldgift i Arbejdsstridigheder, til Fordel for et politisk Diktat i Lønspørgsmaal. — Kulturelt har de Radikale ved deres Tilslutning til Regeringens socialistiske Skoleforslag dokumenteret deres Villighed til at prisgive Friheden ogsaa paa Skolens Omraade og føre Ungdomsundervisningen i vort Land bort fra den Linie, der betegnes ved Høj- og Efterskolernes og andre private Skolers Indsats.